





Dit natuurpark, meer dan 1200 ha groot, is meerdere keren het decor geweest van Science Fiction films.





De kalkstenen hebben nog steeds de gelaagde horizontale formatie. Hierdoor zijn, in de loop van miljoenen jaren, regen en wind in staat geweest om deze lagen te slijten tot verbazingwekkende vormen. Het hele gebied lag onder zee tot meer dan honderd miljoen jaar geleden.





Enkele rotsformatie die men een naam heeft gegeven : de bovenste foto is de vliegende schotel. De foto onderaan is de robot die buigt of neerkijkt op de toeristen die onder hem lopen.



Foto boven is de zittende hond, foto onder zijn de gestapelde pizzaborden.



Foto bovenaan is de hoed, onderaan de kameel.





Hier nog drie rotsformaties. Herken je hierin niet een havik, een schildpad, en een zeepaardje?



El Torcal was ook de woonplaats van de prehistorische mens. Op verschillende plaatsen zijn overblijfselen gevonden van neolithische bewoners. Het hoogste punt in het park is 1.339 m.





Door zijn speciale bescherming heeft dit park een zeer rijke fauna en flora. Zo leven er onder meer 650 plantensoorten waaronder 30 soorten orchideeën.





Er is ook een grote populatie reptielen zoals hagedissen en verschillende slangensoorten, waaronder enkele giftige addersoorten. Ook talloze (roof)vogels kan men er bewonderen zoals valken, uilen, arenden en gieren. Maar ook de lynx (wilde kat) kan men er tegen komen





Er zijn 9 niet giftige slagensoorten en 6 giftige slangensoorten in Spanje.







Er zijn veel slangen in Spanje, maar er zijn er maar 6 giftig, de meeste vind men in de heuvels, bergen en bosgebieden. De gevaarlijkste periode van het jaar is in de lente en de zomer, in de herfst en in de winter gaan of zijn ze in hun winterslaap.





De enige slang die ik al eens heb ontmoet in Spanje was de Aspisadder of de *Vipera Aspis*. Deze kan tot 75 cm groot worden. Het is een trage slang behalve wanneer hij gealarmeerd wordt, wat bij mij het geval was. Zijn beet is giftig. Het gif breekt het weefsel af en vernietigt de bloedcellen. Is men gebeten, zoek dan onmiddellijk een dokter.





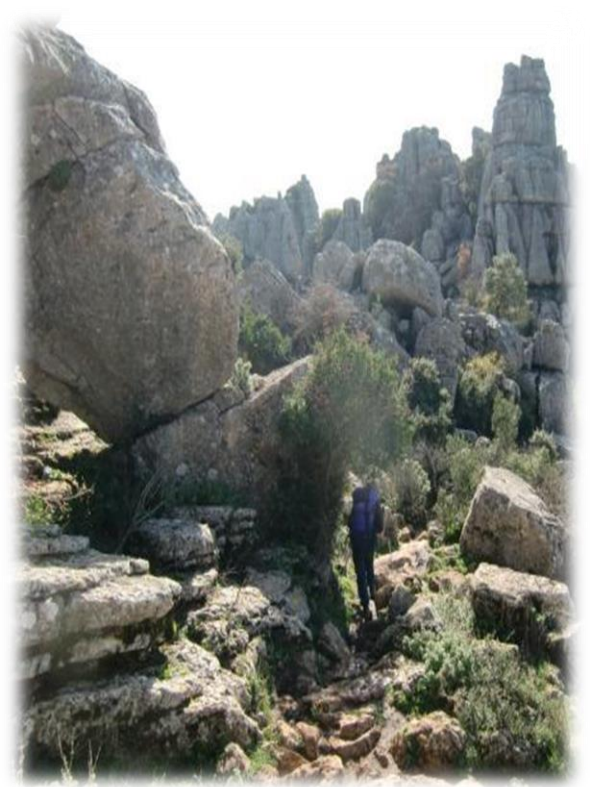
**Berekening:** De Spaanse bevolking is met 40.000.000 en groeit elk jaar tot 80.000.000 in de zomermaanden door de toeristen.



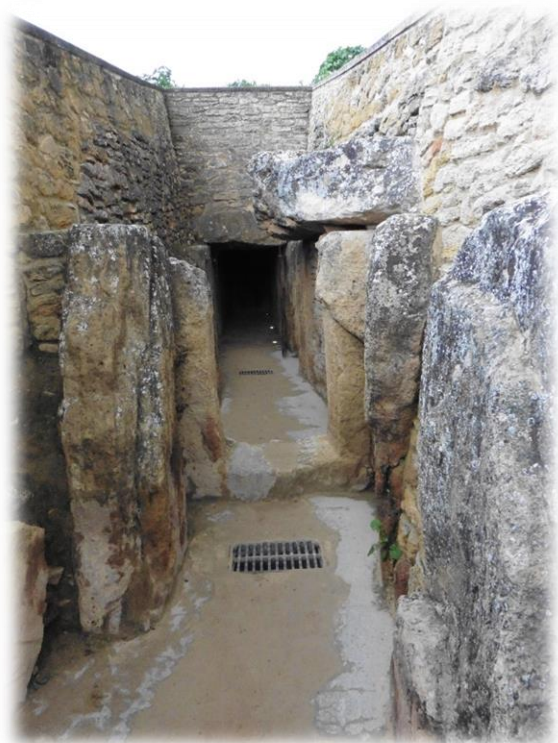


In gans Europa zijn er jaarlijks 50 doden door slangen, daarvan zijn er 3 tot 6 in Spanje. Van deze 3 tot 6 zijn er dan nog 1 tot 3 in Catalonië.

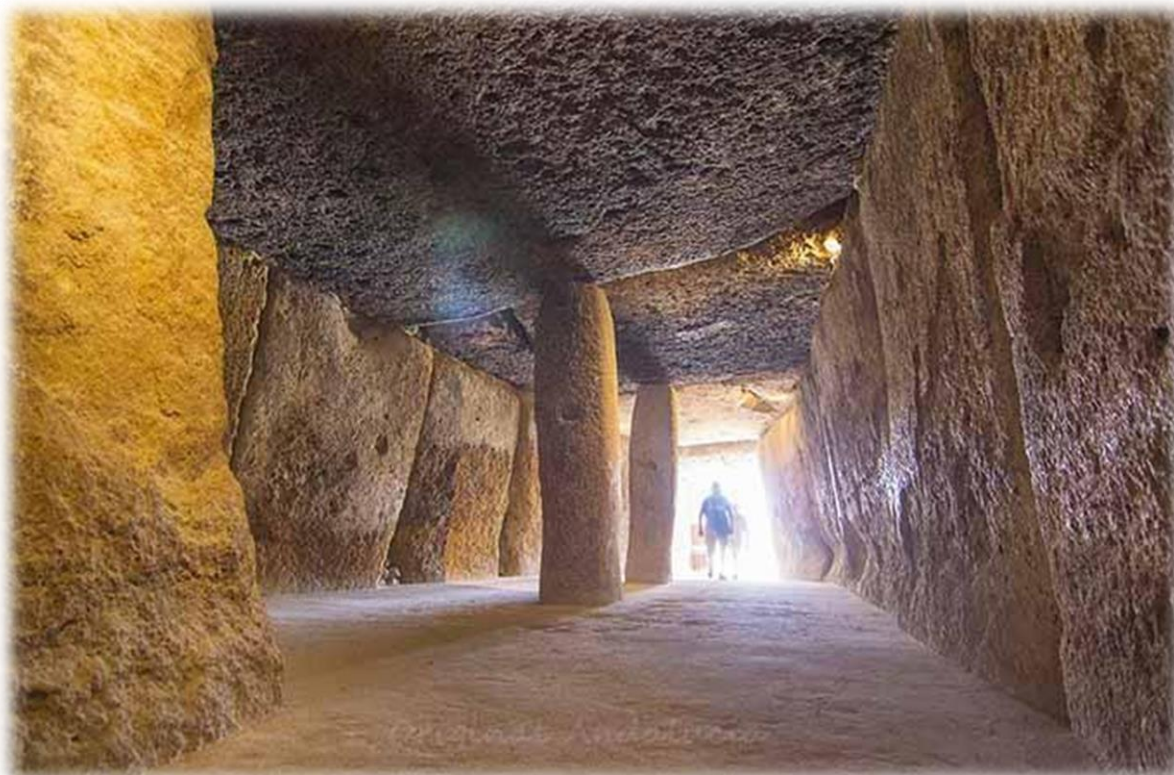




Resultaat: De voorgaande feiten geven u een kans van 1 op 13.300.000 op een slangenbeet. Dood door een bijen- of wespensteek is waarschijnlijker.



Na El Torcal brengen we een bezoek aan de dolmen van Menga in Antequera. Voor het eigenlijke bezoek aan de dolmen krijgen we eerst een documentaire te zien in het Nederlands, over de dolmen. Ondanks hun lange bestaan zijn ze grotendeels intact gebleven. Hierdoor kunnen wij ze nog steeds bewonderen en ons vergapen aan reusachtige rotsblokken, waarmee onze verre voorouders, slechts geholpen door spierkracht, vee, houten planken en boomstammen, collectieve graven bouwden voor hun beter bedeedden. In de dolmens van Antequera zijn tot op heden geen menselijke resten aangetroffen, maar men gaat er vanuit dat deze ooit zijn geroofd of inmiddels volledig zijn vergaan.



De dolmen van Menga is beroemd sinds de tweede helft van de 17e eeuw. In 1847 publiceerde de gemeentearchitect van Málaga, Rafael Mitjana, een kort onderzoek over de

toen al beroemde 'Cueva de Menga' (grot van Menga). Hij kwalificeerde de tempel als Keltisch. Het is inmiddels duidelijk dat hij zich vergistte. Nadat deze dolmen weer uit het zicht was verdwenen ontdekten de gebroeders Viera, in 1903 vlakbij hun boerderij de eerste dolmen die naar hun werd vernoemd. Twee jaar later ontdekten ze de dolmen van Menga. Het duurde tot 1905 totdat de andere dolmens werden ontdekt. In 1941 begonnen de eerste restauratiewerkzaamheden. De dolmen van Menga is de oudste van de drie en stamt uit het begin van het Bronzen Tijdperk (rond 2.500 voor Christus). Een kleine heuvel herbergt een grote, monumentale en ovaal gevormde grafkamer. Vanaf de ingang ziet de dolmen eruit als een lange, overdekte galerij. De grafkamer wordt gevormd door zeven grote vierkante blokken steen die worden overdekt door een enorme rots van 180.000 kilo (42 vierkante meter groot!). Het is onvoorstelbaar dat mensen zonder technische hulpmiddelen in staat zijn geweest dit reusachtige stuk kalksteen in beweging te krijgen, laat staan om het dwars over de andere blokken te leggen. Ter ondersteuning van de dakstenen staan er drie grote pilaren in het vierkante deel achterin.



In het grafgedeelte bevindt zich ook een put van ruim zes meter diep, al geeft het toch wel de indruk dat deze put dieper is. Wat die precies voor een functie had op juist die plek, is tot op heden niet bekend. Deze put is uitgehakt in een rots.



In Antequera bevindt zich een prachtige berg. Men noemt deze berg de Indiaan. Dit is een kalkstenen berg van 880 m hoog die 500 m boven de vlakte uitsteekt en van alle kanten het landschap bepaalt. Als je goed kijkt zie je inderdaad het hoofd van een indiaan die op zijn rug ligt. Maar deze berg heeft echter ook een tragische geschiedenis. De Moorse prinses Tazgona was verliefd geworden op de gevangene christelijke ridder Tello. Zij zorgde ervoor dat ridder Tello kon ontsnappen. Achtervolgd door soldaten van haar vader vluchtten beiden de berg op en verborgen zich 2 dagen in een grot. Toen de soldaten hen op het spoor kwamen stortten de geliefden zich naar beneden om eeuwig verenigd te blijven. Sinds die tijd heet de berg La Peña de los Enamorados, de rots van de geliefden. En wat nog tragischer is aan dit verhaal is dat de koning tegen zijn officieren had gezegd dat zijn dochter mocht huwen met ridder Tello!







Vanuit onze B&B hebben we overdag prachtige vergezichten. En na valavond hebben we er een sterrenhemel die je bij ons in België nooit zult aantreffen.

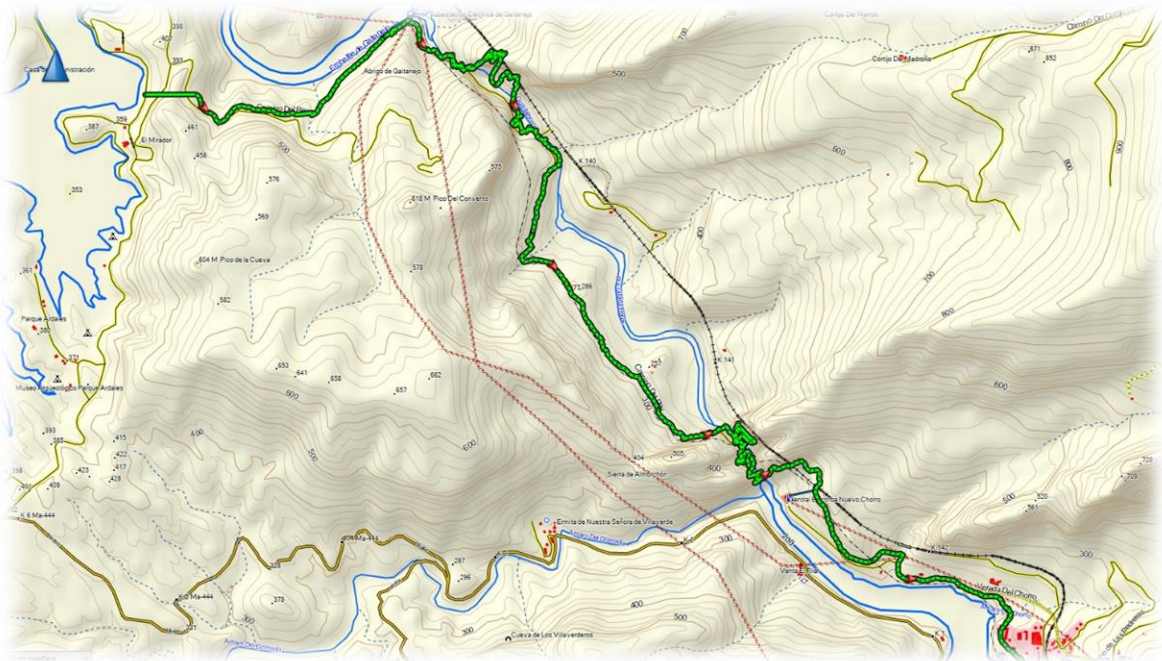


's Avonds worden wij in de B&B heerlijk verwend met een lekkere maaltijd, en niet te vergeten, ze hebben ook vele soorten Belgische bieren.



## Woensdag 21 maart 2018

- Wandeling : Wandeling in lijn langs de Caminito del Rey
- Gebied : El Chorro
- Afstand : 7 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 3 uur





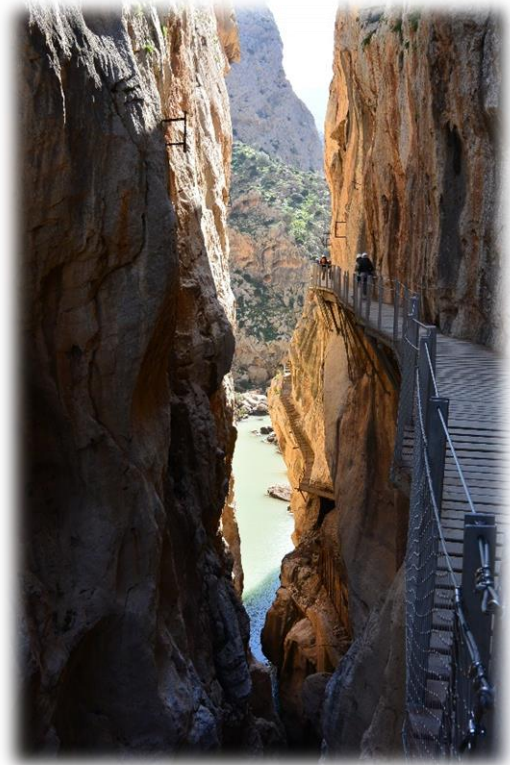
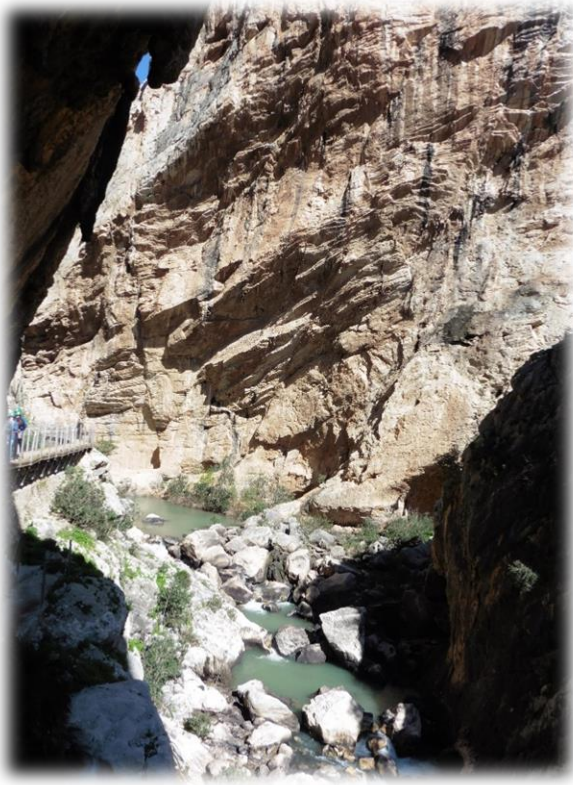
Na een aanlooproute van zowat 4 km door een bos, komen we aan het eigenlijke beginpunt van de Caminito del Rey. Alle deelnemers krijgen een haarnetje en een helm die men verplicht dient te dragen tijdens de wandeling langsheen de Caminito del Rey.



In 1901 werd duidelijk dat men een pad nodig zou hebben om spullen tussen de Chorowatervallen en de Gaitanejowatervallen te transporteren. Na vier jaar bouwen werd in 1905 het werfpad geopend.



Koning Alfons XIII van Spanje zou normaal gezien de trein nemen om de dam Conde del Guadalhorce te openen. Toen hij echter in El Chorro aankwam en het pad zag wou hij niet in de trein stappen en wenste hij via het pad naar de dam te gaan, waarna het pad bekend werd onder de naam Camino del Rey of Koningspad.



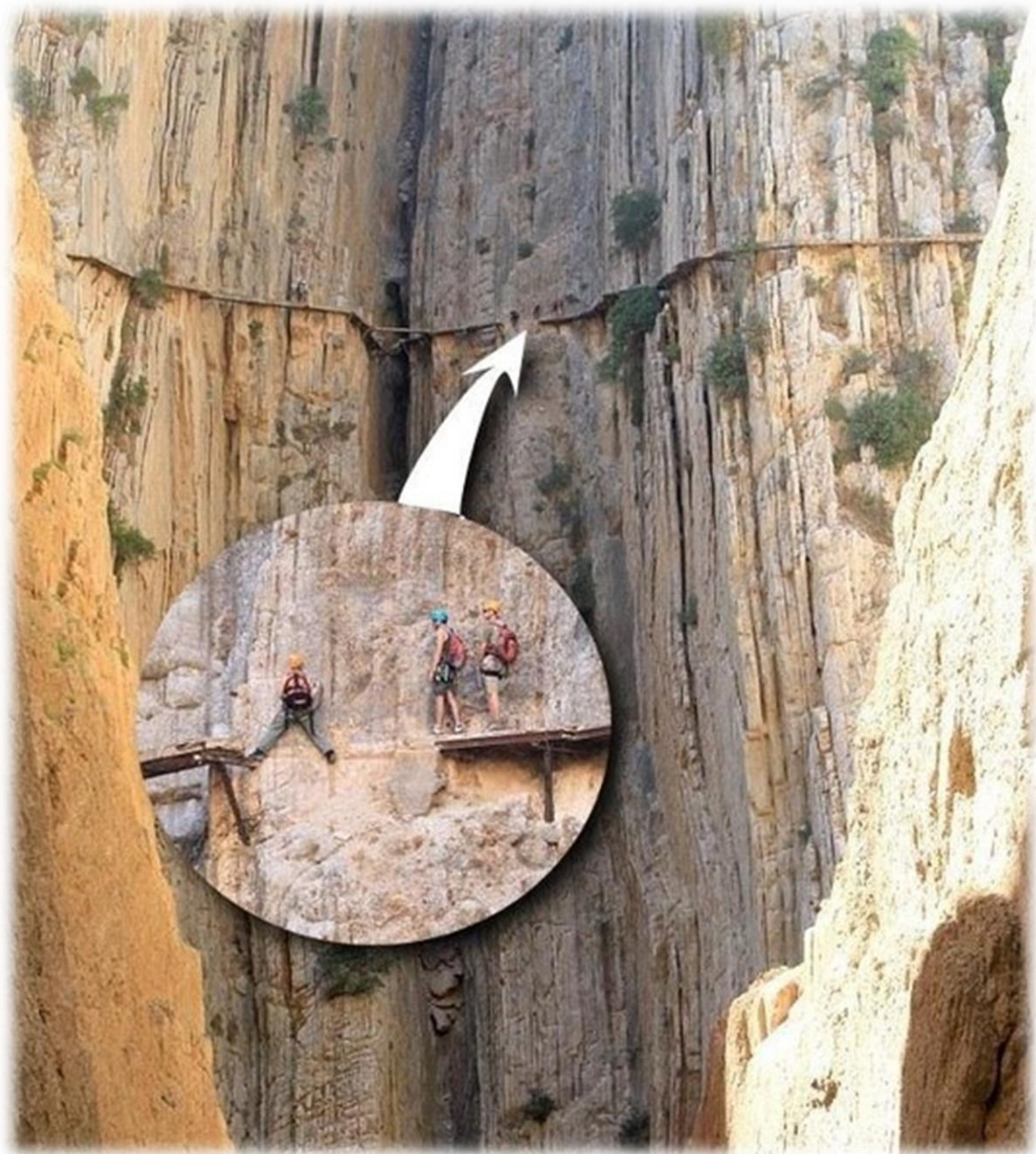
Normaal gezien was het de bedoeling om het werfpad, na de aanleg van de dam, terug af te breken. Maar nu de koning over het pad gelopen had wilde men het pad behouden.



In de 20ste eeuw raakte de Camino del Rey in verval, waardoor veel delen in gevaarlijke staat verkeerden. Het pad was 3 kilometer lang, ongeveer een meter breed en bevond zich tussen de 80 en 100 meter boven de ernaast gelegen rivier.



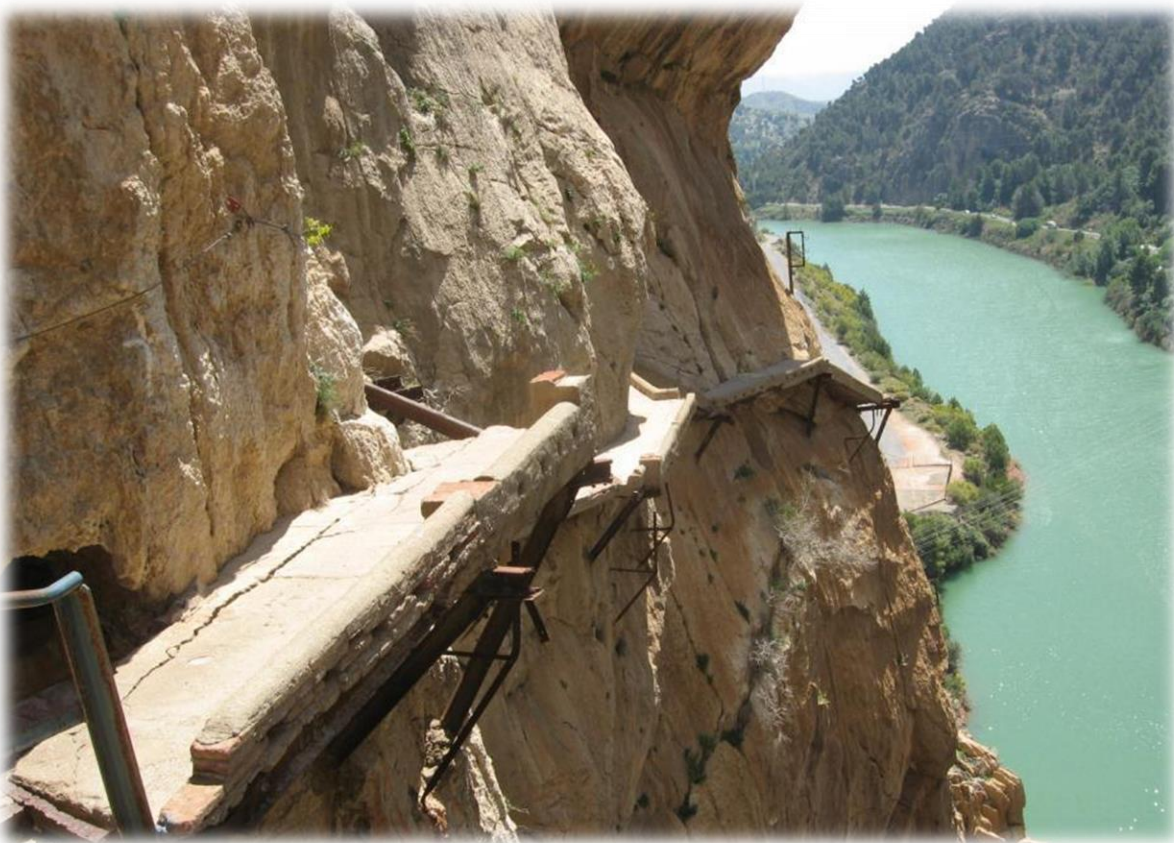
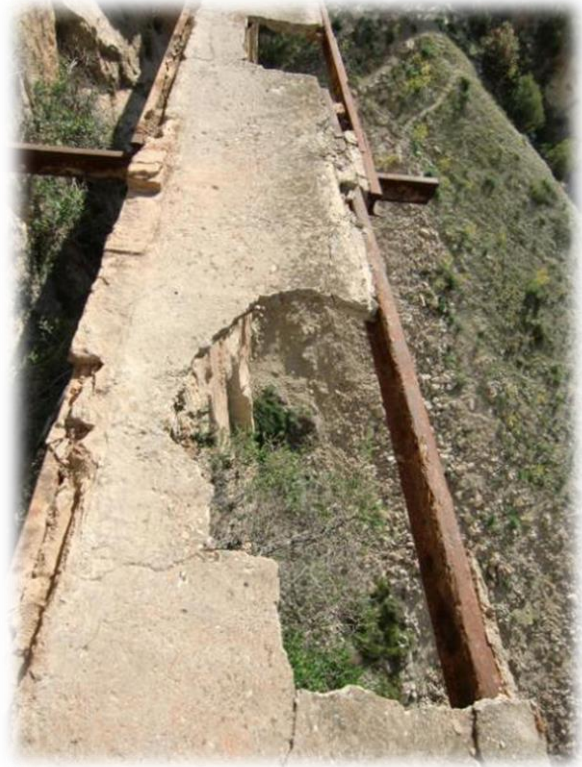
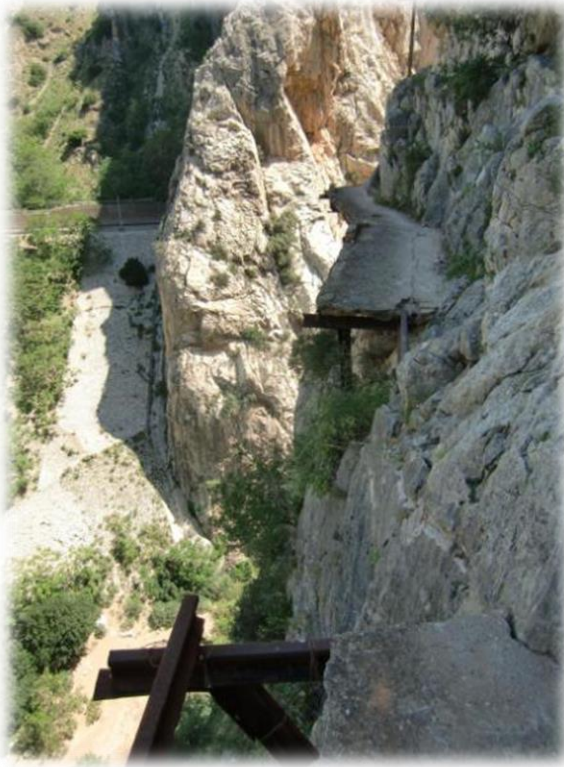
Op de Camino bevonden zich vrijwel op geen enkele plaats leuning. Op sommige plaatsen bestond het, in verval geraakte pad, slechts uit een smalle metalen balk. In 1992 werd het pad officieel gesloten, om te voorkomen dat mensen het pad nog zouden betreden werd het eerste stuk van het pad gesloopt over een afstand van ongeveer 30 meter.



De Camino del Rey heb ik voor het eerst, per toeval, gezien tijdens een tocht langsheen de GR 7 in Andalusië. Dat was in december 2010. De foto hierboven was uit die tijd maar ikzelf was niet bij deze groep.







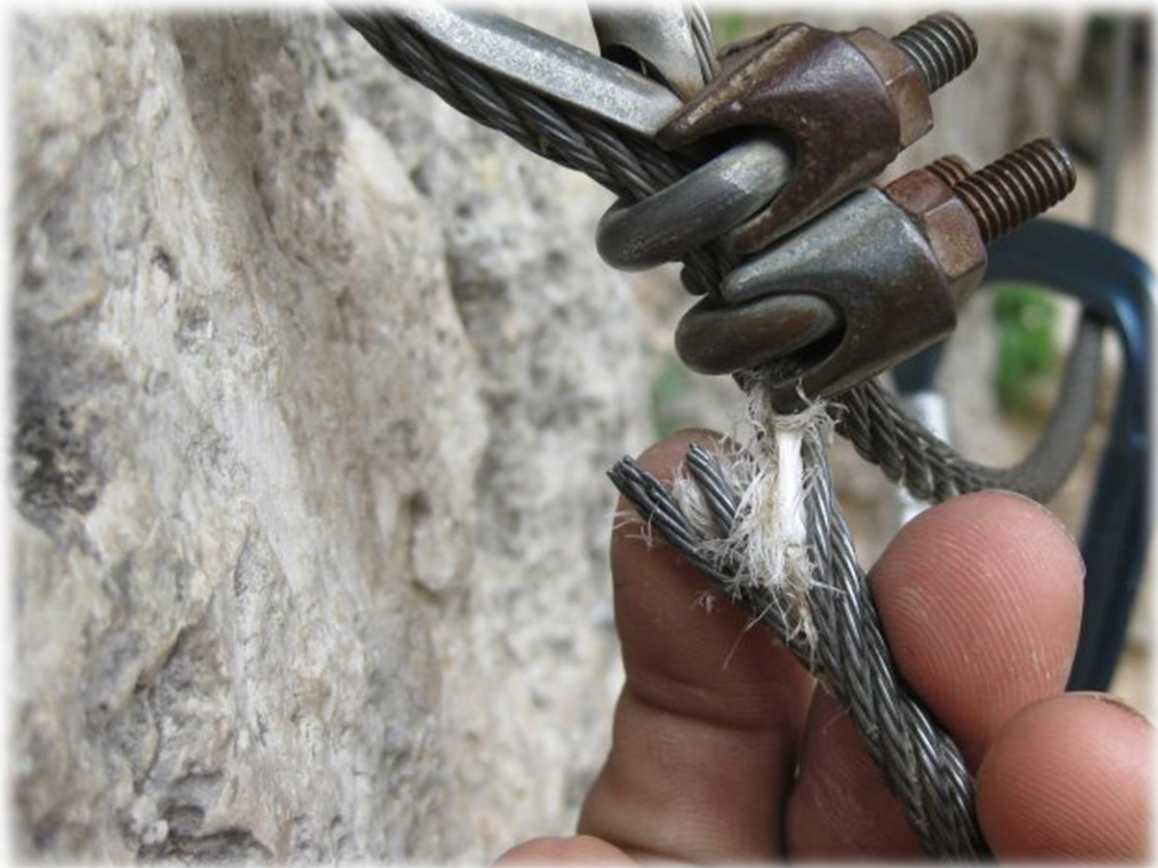
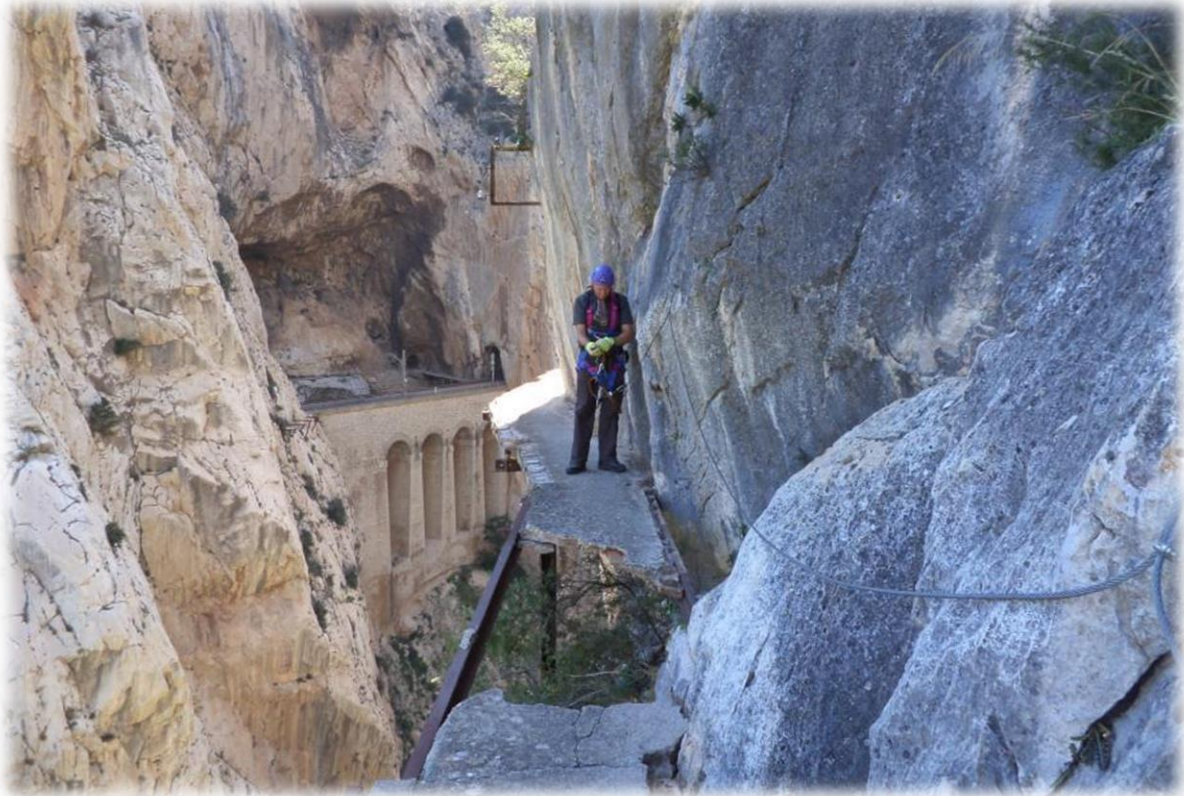
Hierboven enkele foto's van het pad toen ik het heb bewandeld. Ondanks dat het pad in 1992 officieel werd gesloten werd het betreden ervan toch nog gedoogd. Er werden dan ook kabels en touwen gehangen om tot op het pad te komen. De Spaanse overheid, wou met het sluiten van het pad ontkomen aan eventuele schadeclaims bij ongevallen.



Op bovenstaande foto's zie je mij aan het (gekken)werk. Ik zou het nu niet meer doen. Toen het pad in 1992 gesloten werd was het al sterk in verval doordat de betonnen platen door betonrot en de tand des tijds begonnen af te brokkelen en er spontaan gaten in kwamen. Dit verval trad al vlug op doordat de betonplaten destijds vervaardigd werden door een eenvoudige mengeling van zand en cement. Er werd geen ijzer in het beton verwerkt omdat het maar een tijdelijk pad betrof dat men na de bouw van de dam zou afbreken.



De Camino del Rey kreeg pas echt bekendheid toen de eerste filmpjes op Youtube verschenen zo'n 25 jaar geleden. Sedertdien weten avonturiers de weg naar het pad te vinden en vonden ook de eerste dodelijke ongevallen plaats. Sedert de Youtubefilmpjes kreeg de Camino del Rey al vlug het etiket opgeplakt als het gevaarlijkste pad ter wereld. Vier mensen overleden in twee ongelukken in 1999 en 2000.



Sedert het pad officieel werd gesloten (in 1992) werden de stalen kabels en de zekeringspunten niet langer meer onderhouden.